

aar, jeg antager, at man har ønsket at stille denne Sum til Raadighed for dette Viemed, men at man ikke skulde forhaste sig altfor meget med at hde disse Laan, idet man kan regne paa, at man har 300,000 Kr. til sin Raadighed til Anvendelse i Løbet af nogle Aar. Naar man har Summen givet, kan man jo nærmere søge det præciseret ved Efterbevillinger og Regnskaber, naar den skal forbruges, men jeg vil ikke staa saaledes paa denne Sum, at det skulde være Opgaven for mig at faae den uddelt i Aar. Der maa naturligvis ske nærmere Undersøgelser og Overveielser, inden man kan anvende en saa stor Sum.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg skal kun gjøre nogle Bemærkninger angaaende den cærede Ministers Udtalelser vedrørende Stationerne. Det er det eneste Punkt, som jeg paa dette Tidspunkt tror, der er nogen Grund til at udtale sig om, og jeg skal da fastholde eller fremhæve, jeg antager ikke, at jeg behøver at slaa Noget fast, at Ministeren selv har erkjendt, at det er ubilligt og uretfærdigt at behandle Landstationer anderledes end Bystationer. Jeg vil ogsaa nævne og fremhæve, at der fra den cærede Ministers Side er fremkommet Udtalelser, der ikke kunde forstås paa anden Maade, end at Ministeren selv erkjendte, at det, der er til Hinder for at gaa ind paa Udvalgets Opfattelse, ikke er principielle Banfeligheder, men praktiske Banfeligheder. Ministeren har jo ikke Noget imod, at disse Stationer oprettes alene ved Statens Foranstaltning; men han mener, det har været nødvendigt at gaa den Vej, som er foreslaet, fordi man ellers ikke kunde faae Jord til nogenlunde rimelig Pris, og han antydede endda, at man saa i alt Fald maatte se paa anden Maade at skaffe sig Midler, hvorigennem man kunde opnaa det. Paa dette Trin af Forhandlingen er dette, efter min Mening, tilstrækkeligt for Udvalget; thi det er jo ikke Udvalgets Mening, at denne Sag skal ordnes paa en uforstaaelig Maade, — jeg vil selvfølgelig ikke derigennem sige, at Udvalget har dannet sig en bestemt Opfattelse af, hvorledes Ordningen skulde finde Sted, eller hvorvidt Expropriation skulde finde Sted eller ei; men i alt Fald er der her givet et Grundlag for en efter min Mening nyttig Forhandling mellem 2den og 3die Behandling. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa denne Sag; men ønsker kun at gjøre det klart, at der efter min Mening efter Ministerens Udtalelser nu ikke er nogen principiel Forskjel mellem Ministeren og Udvalget, idet

Ministeren erkjendte, at det Udvalget forlangte, er det Fornuftigste.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Sa! den cærede Ordfører er jo overmaade rask til at slaa fast, og til at slaa lovlig Meget fast. Jeg vil nu ikke erkjende, at jeg har stillet Spørgsmaalet ganske, som det cærede Medlem udtrykte sig, men jeg erkjender naturligvis, at det ogsaa er mit Ønske at se at komme til en Overenskomst om en Ordning af dette Forhold. Jeg vil dog imidlertid gjøre opmærksom paa, at i Reglen vil der virkelig være en lokal Interesse at varetage i dette Tilfælde, og det vil ikke være at kræve nogen urimelig Opoffrelse, naar man forbrede noget Tilbud af den vedkommende Lokalitet. Det vil jo, naar man kommer nærmere ind paa Sagen, bero paa, hvad den cærede Ordfører og de cærede Medlemmer ville forståa ved, at der er en offentlig Interesse i, at Udvidelsen skal ske, og i hvilket Omfang den sker. Jeg vil dog fastholde, at det er noget vanskeligt at slaa fast, om en Station har en saa stor Trafik, at Foranstaltningen absolut skal foretages. Jeg troede, at den vedkommende Post indeholdt en meget stor Smødekommenehed lige overfor Udvalgets tidligere Standpunkt, og for nogle Aar siden vilde man ogsaa have været meget tilfreds stillet dermed. Jeg husker for nogle Aar siden, at man, da det dreiede sig om den berømte Lou Station, var inde paa, at Egnen skulde afstaa Jord, men det endte rigtignok med, at det var en privat Mand, der ikke hørte til dem, der var stærkt interesseret deri, der forærede Jord til Stationen. Jeg troede saaledes, at vi vare vel reist, naar vi kom med dette Forslag her; men nu tror jeg, at vi ikke ere det. Jeg skal selvfølgelig tage det under nærmere Overveielse, men jeg vil fremhæve, at man ikke har Ret og Evne til i dette Tilfælde at tage Jorden; man skal købe den, og jeg kan ikke gaa med til, at man stiller Administrationen saaledes, at man siger: Den Jord skal bruges, og den skal staffles, men dog maa den ikke exproprieres. I saa Fald kan den Vedkommende jo finde paa at stille alle mulige Betingelser.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Lou Station kan det ikke nytte at anføre i denne Forbindelse. Den blev efter en Del forudgaaende Uenighed her i Thinget bevilget af Thinget med den udtrykkelige Reservation, at man ikke der igjennem forandrede sin Stilling til Spørgsmaalet i sin Almindelighed. Det var en Undtagelse, en fredlyst Plet, hvor man mødtes og faldt